

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Pœnitentiam Acceptare

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

imposit. Ita Suarez tomo 4. disputatione 18. scđ. 9. contra Vasquez tomo 4. quæstio- ne 94. articulo 2. dub. 1. numero 9. par. 4. tr. 4. resolutione 241. §. Nota à quartâ, & antea par. 3. tomo 4. resolutione 82. §. Notandum.

Quæ verò 7 Homicidæ voluntario hanc poeni- imponide tentiam censet Comitus lib. 4. quæst. 11. beat homi- num. 8 imponendam Quid scilicet ad siderū interfici propinquos si complex accedet, veniam postuleret, illisque illata damna restituat, pro salute occisi singulis heb- domadis unum saltem facit sicut per annum fieri cureret, si possit, per idem tempus eleemosynam largiatur, & Li- tanias, aut B. Virginis Coronam quo- tide flexis genibus recitet, & unam saltem Orationem Dominicam, & Sa- lutationem Angelicam flexis & nudis genibus per totam vitam pronuntiet; ac per annum octauo quoque die con- fiteatur, & singulis mensibus communi- eet. Vide etim Homobonum de cas. reser- part. 2. cas. 3. p. 5. t. 4. ref. 43.

Et quando 8 Poenitentia imponi potest ante, & iniungenda post absolutionem, ut pater ex c. fin. de si poenit. cens in 6. Licet consuetudo obtinuerit, ut ante absolutionem imponatur, quod melius est. Sed hæc consuetudo nullam impositionis obligationem induxit. Ita Ochagavia Litaniarū de sacr. v. r. v. l. de Pœnit. quæst. 10. num. 7. intelligitur quidquid in contrarium allerat. Nug- fine preci- bus. unus in 3 part. tom. 2. quæst. 18 art. 4. diff. 2. part. 3. tract. 4. resol. 11. in fine & part. 5. tract. 3. res. 36. & quando imponuntur Litaniae pro poenitentia intelligitur vs. Que ad Patrem post preces, & non vtrum part. 9 tract. 7. resol. 46.

Pœnitentia M acceptare.

Pœnitentia re-

netur acce- 9 Pœnitens tenetur in functam à
pare peni- Confessario pœnitentiam acce-
tentia Con- ptare, quia Confessarius habet pot-
fessarij, statem ligandi: quam non haberet, si
(Quamvis pœnitens posset pœnitentiam respuerere.
aliqui id negent.) Ita præter antiquos Comitus lib. 3.
quæst. 15. & alij recentiores, ex quibus

Vasquez in 3 part. tom. 4. quæst. 94. art. 2. dub. 1. numero 3. putat, hanc sententiam esse de fide. Sed Reginaldus tom. 1. lib. 7. e. 2. numero 15 docet, pœnitentem posse respuerere aliquam pœnitentiam, qua- tumvis partiam, sed non omnem. Et Ru- ys in 4. contr. 94 Faber in 4. art. 9. quæst. 1. diff. 35. c. 10. n. 26. & alij. quod si pœnitentia sit solùm satisfactoria & non præser- uativa, potest illam omnem non accep- tare, dummodo habeat intentionem satis- faciendi, aut in hac vita per Indulgen- tias, aut in Purgatorio, quia nullum ad- est præceptum de acceptando pœnitentia, & alioqui pœnitens non tenetur in hac vita satisfacere pro pœna temporali. Ad argumentum respondent. Confes- satum habere potestatem ligandi, at- que soluendi si pœnitens velit, minime verò nolentem. Aduersit tamen Faber, non facile absoluendum esse pœnitentem, qui nollet tantillulam saltem pœnitentiam acceptare, quia cum difficile sit inuenire pœnitentem itè dispositum, qui parvissimam pœnitentiam respuat, talis non videtur ite dispositus. Quod si ex alio capite de eius dispositione costarer, absoluvi debere, quia nō peccat, non acceptando, part. 3. tract. 4. res. 51. & recitaranter olim parte 2 tractat. 15. resolu- tione 52. Sancius verò, qui tenet nostram sententiam, attamen, pœnitentem non teneri acceptare pœnitentiam sumen- di Eucharistiam. Sed hoc supra falsum esse diximus num. 4. Quod autem attinet præsentium ad pœnitentiam medicinalem pro vi præsernati- vandis peccatis futuri, Suarez de relig. uam. tom. 1. lib. 3. c. 9. nro. 7. ait, teneri pœnitentem acceptare aliquam pœnitentiam pro extirpanda consuetudine peieran- di v. g. vel blasphemandi. Trullenchi in de cal. tomo 1. lib. 2. c. 1. dub. 20. n. 10. negat. Dicendum est cum Palao tom. 3. tract. 14. diff. 1. punct. 9. numero 7. quod si Con- fessarius iniungit aliquid remedium absolute, pœnitens acceptare debeat, si verò iniungat sub reincidentia, non tenet ex vi præcepti illud impleri, quia Confessarius non est iudex nec medicus peccatorū cōmīti: edorū: sed catenus te- neri, quatenus obligatur adhibere suffi- cientia

censia pœnitentia pro non peccando,
& propterea ut possit alius remedium, o-
missio remedio Confessatiij part. 6. tract. 6.
7. resolutione 49. §. Notandum, & tract. 6.
resolutione 30. §. Quoad secundam. Adae-
re hic cum Sanchi, in sum. tom. 1. lib. 3. c.
8. numero 8. non expedire, quod Confes-
sarius cogat pœnitentem blasphemare
solitum, ad iurandum subire aliquam
pœnitentiam in reincidentia, quia trans-
gressionis periculo eum exponit. Ibid.
§. Non deliniam. Et cum eodem ibidem lib.
2. cap. 32. numero 35. contra Suarez loc. cit.
noscere neg. iudicium absolutionem bla-
phemico, aut per iuro confiterudinario,
habenti dolorem & propositum suffici-
cas, quamvis sapientia admittit non feli-
puerit; quia haec peccata, quæ non pen-
denter occasione extinse, sed ex
mera fragilitate peccatoris, satis præca-
uentur per dolorem & propositum RR.
cit. 30. & 49.

Zerola cap. 25. quæst. 12. limitat supra di-
cta, nisi si pœnitentia imposta sit præfer-
uaria, quam patet nullo pacto com-
mutari debere. Sed hic auctor intelli-
gendum est de commutatione in dō pœ-
nitentia, ut etiam in aliis pœnitentia in
aliam item pœnitentia commutari
possit, probabilissimum est: & sapientia gra-
tias, testatur Valerius ubi sup. par. 3. tr.
4. ref. 137. Limitanda vero est cum San-
cio in select. disp. 14. num. 8. vt si iniunxit
eleemosynam, non possit illam comuta-
re ita, ut pœnitentiam applicet sibi
tanquam pauperiam, si eam largiri
non potest, non est opus commutatio-
ne, sed ad summum declaratione: si ve-
ro potest, etiam cum aliquo incommo-
do, debet omnino clargiri; nam appli-
cando sibi nullum opus bonum efficit,
eleemosynæ succedaneum. parto 5. tract.
8. resolutione 37 in fine.

11. Potest etiam pœnitentia imposta Comutari
comutari ab alio Confessatio, quia etiam potest
sicut super eadem peccata repeti potest ab alio Co-
fessario, ita etiam iudicium & senten-
tia. Sylvestri V. Confessio 6. numero 4.

& plurimi ex Neotericis contra Nug-
num in 3 part. tom. 2. quæst. 13 dub. 4. Cu-
tius rationes in oppositam non obstant.
Nam hic secundus Confessarius non
exercet iurisdictionem in priorem Con-
fessarium; sed in pœnitentem: unde
non sequitur, quod in patrem habeat
imperium. Neque verò tenacitatem
sententiam prioris, sed suam profert; non
per modum appellationis, quæ præiu-
dicit priori sententiae, sed per modum
iudicij & qualis præcedenti. Sed hic ad-
uerte, quod est disparitas inter primum
& secundum Confessarium: nam hic
non potest pœnitentiam ab alio im-
postam commutare sine justa causa. (Val-
erius ut sup.) Nec extra Confessio-
nem Sacramentalem, sicut ille. Et ratio
est: quia ram solutio, quam ligatio pœ-
nitentis est actus clavium, qui requirit Ein Cen-
necessatio Sacramentum. Unde sicut fessione.
hic Confessarius non potest absque Sa-
cramento soluere, ita neque ligare. Bo-
nacius de Sacr. disp. 4. quæst. 5. sect. 3.
punct. 53. §. Sed circa presentem. At vero
Et iäsi sit
preseruati-
ua.
Nam cōmu-
tari potest
in aliā pœnitentia.
nam.

Pœnitentiam Comutare.

Pœnitentia 10 Pœnitentiam semel impositam
comutari potest idem Confessarius, qui im-
potest ab eo posse commutare. Non tamen te-
cetur, nisi adit periculum omissionis,
dem Confessario.
Extra Co-
fessionem.
Etiam infra
hebdoma-
dam.
Et fine vlla
causa.

Pœnitentia 10 Pœnitentiam semel impositam
comutari potest idem Confessarius, qui im-
potest ab eo posse commutare. Non tamen te-
cetur, nisi adit periculum omissionis,
cordis angustia, vel afflictio in pœnitente.
te. Sancius select. disput. 14. num. 17. part. 3.
tract. 4. ref. 53. §. Notandum est. Et com-
mutare potest extra confessionem, non
solum inframediam horam ab absolu-
tione; sed etiam infra hebdomadam;
Henriquez depanit. cap. 11. §. fin. contra
Megalam in 1. part. lib. 6. cap. 5. quæst. 3. (&
Lugo disput. 15. sect. 6. num. 112. patet
commutare posse post quodlibet tem-
pus. part. 6. ref. 46.) Nec illa requiritur
commutationis causa; quia sicut in e-
ius arbitrio fuit, illam imponere, ita in
eodem debet esse, illam commutare,
quilibet enim resiisdem causis dissol-
vit, ex quibus nascitur. Valerus V. In-
dex different. 23. num. 5. part. 2. tract. 15. ref.
53. §. Sed contrarium. & part. 3. tract. 4. re-
f. 53. §. Sed circa presentem. At vero
Et iäsi sit
preseruati-
ua.